

Til lovforslag nr. L 149

Folketinget 2024-25

OMTRYK
Korrektion af indstillinger

Betænkning afgivet af Beskæftigelsesudvalget den 14. maj 2025

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om social pension, lov om arbejdsskadesikring og lov om afgift af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og af arbejdsulykkeserstatninger m.v.

(Regulering af folkepensionsalderen og ændring af revisionsbestemmelse m.v.)

[af beskæftigelsesministeren (Ane Halsboe-Jørgensen)]

1. Ændringsforslag

Der er stillet 11 ændringsforslag til lovforslaget. Enhedslistens medlem af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 1-3 og 6-11. Beskæftigelsesministeren har stillet ændringsforslag nr. 4 og 5.

2. Indstillinger

Et *flertal* i udvalget (S, V, DD, LA, KF, M og RV) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (SF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de af Enhedslisten under nr. 2 og 3 stillede ændringsforslag og de af ministeren stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de af Enhedslisten under nr. 1 og 6-11 stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* i udvalget (EL og DF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* i udvalget (ALT) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de af Enhedslisten stillede ændringsforslag og imod de af ministeren stillede ændringsforslag.

Borgernes Parti, Naleraq, Inuit Ataqatigiit, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ved betænkningssagens afgivelse ikke medlemmer i udvalget og dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske bemærkninger i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

3. Politiske bemærkninger

Danmarksdemokraterne

Danmarksdemokraternes medlemmer af udvalget mener, at pensionsalderen ikke kan blive ved med at stige i al uendelighed. Der er forskel på job, og nogle slider mere end andre. Derfor opfordrer Danmarksdemokraterne til, at regeringen i forlængelse af afstemningen om reguleringen af folkepensionsalderen indkalder til forhandlinger om et nyt retfærdigt og økonomisk ansvarligt pensionssystem, der tager hensyn til et langt og hårdt arbejdsliv.

Danmarksdemokraterne noterer sig, at statsminister Mette Frederiksen og Socialdemokratiet allerede i sensommeren 2024 meldte ud, at de ønsker at ændre danskernes pensionsalder, og at nærværende lovforslag ville blive det sidste forslag af sin slags, som Socialdemokratiet vil støtte. Her næsten et år senere er der stadig ingen svar. Socialdemokratiet kan ikke forklare, hvad deres nye pensionskurs konkret indebærer. Det eneste, som danskerne har fået oplyst, er, at danskerne senest i 2030 vil få besked om, hvad der skal gælde efter 2045 – altså for personer født efter 1975. Samtidig har hverken Venstre eller Moderaterne sat handling bag ordene og krævet en afklaring af pensionsspørgsmålet.

Det er ikke godt nok. Danmarksdemokraterne mener, at danskerne har krav på klar besked. Når et regeringsparti åbner en debat om fremtidens pensionsalder, må det også være tydeligt, hvad partiet vil. Ellers skaber det usikkerhed og utryghed hos helt almindelige danskere, der gerne vil kunne planlægge deres liv og pension. Danskerne fortjener klare svar.

Danmarksdemokraterne stemmer for lovforslaget, da der på nuværende tidspunkt ikke ligger en gennearbejdet plan for, hvor man ellers skal finde pengene til velfærd, oprust-

ning og andre nødvendige prioriteringer. Danmarksdemokraterne er et økonomisk ansvarligt parti, der ikke lover vælgerne mere, end vi kan holde. Derfor kan vi ikke i god tro stemme imod en stigning i pensionsalderen, før der ligger en konkret finansieringsplan på bordet.

Enhedslisten

Enhedslistens medlemmer af udvalget er modstandere af at forhøje folkepensionsalderen fra 69 år til 70 år i 2040. Der er brug for en bedre folkepension, ikke en ringere. I forvejen er 69 år en meget høj pensionsalder. Hundredtusindvis af lønarbejdere er nedslidte, inden de når 69 år, og har derfor ringe muligheder for at arbejde videre. Lønarbejdere med mindre belastende arbejdsfunktioner har bedre forudsætninger for at forlænge arbejdslivet og gør det allerede i stor stil. De sidste 15 år er antallet af personer i arbejde over folkepensionsalderen steget markant. Forringelsen af folkepensionen er selvfølgelig heller ikke noget problem for direktøren, virksomhedsejeren eller andre, som har en tilstrækkelig stor formue eller pension til at kunne trække sig tilbage, når det passer dem. Den lovbestemte forhøjelse af pensionsalderen er med andre ord socialt skæv.

Samtidig er den forhøjede pensionsalder blevet et fatamorgana i den økonomiske politik. Siden 2006 har partierne bag »Aftale om fremtidens velstand og velfærd og investeringer i fremtiden« bilstedt befolkningen ind, at forhøjelser af pensionsalderen skulle indbringe penge til bedre velfærd. Ud over det faktum, at partierne de facto har brugt råderummet på at give skattelettelser, hviler idéen om, at der er stor finanspolitisk effekt af højere pensionsalder, også på et tyndt grundlag. Regeringens økonomiske skøn over lovforslagets finanspolitiske effekt hviler på en række stærkt usikre forudsætninger. Regeringen regner ikke bare med, at flere vil blive på arbejdsmarkedet, men også med, at de vil arbejde gennemsnitligt mere end dem, der fortsætter på arbejdsmarkedet i dag. Dette er som sagt blot et skøn. Særlig stor usikkerhed knytter sig til den skønnede afgang fra arbejdsmarkedet og fordelingen på sociale ydelser og selvfinansiering. Betydningen for de offentlige finanser må antages at være vidtrækkende, og selv om det er en anerkendelse af, at mange tusinde lønarbejdere ikke vil kunne holde til at arbejde mere, afspejler det også en finanspolitisk optimisme.

Derudover er det en alvorlig forringelse af seniorpensionen og tidlig pension, hvis lovforslaget vedtages. Et helt år vil lønarbejderne miste, da retten til seniorpension og til tidlig pension er koblet op til folkepensionsalderen og derfor ligeledes stiger 1 år. Det er ikke værdigt. Tværtimod er det uretfærdigt.

Derfor har Enhedslisten stillet ændringsforslag, der skal sikre, at retten til henholdsvis seniorpension og tidlig pension ikke skæres med 1 år. Derudover har Enhedslisten stillet ændringsforslag, der skal sikre, at pensionsalderen for folketingsmedlemmer og ministre følger den selvsamme lovgivning som for befolkningen.

Enhedslisten kan ikke støtte lovforslaget.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af et *mindretal* (ALT og DF):

Til titlen

1) I *titlen* ændres »og lov om afgift af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og af arbejdsulykkeserstatninger m.v.« til: », lov om afgift af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og af arbejdsulykkeserstatninger m.v., lov om vederlag og pension m.v. for ministre og lov om valg til Folketinget«.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 6 og 7]

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af et *mindretal* (SF, ALT og DF):

Til § 1

2) Efter nr. 1 indsættes:

»01. I § 26 a, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:
»For personer født den 1. januar 1971 eller senere kan seniorpension tilkendes fra det fyldte 63. år.«

02. I § 26 b ændres i 2. pkt. »om højst 6 år til folkepensionsalderen« til: »i § 26 a, stk. 1,«.

03. I § 62, stk. 3, ændres »om højst at have 6 år til folkepensionsalderen« til: »i § 26 a, stk. 1.«
[Ændring af alderskrav for seniorpension]

3) Efter nr. 1 indsættes:

»04. I § 26 g, stk. 1, indsættes efter »§ 26 s«: », jf. dog stk. 2.«

05. I § 26 g indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Personer, der er født den 1. januar 1971 eller senere, har ret til tidlig pension fra det fyldte 66. år, jf. stk. 1.«

06. § 26 h, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. En person, der er født den 1. januar 1971 eller senere, kan modtage tidlig pension i

- 1) 1 år ved 44 års anciennitet,
- 2) 2 år ved 45 års anciennitet og
- 3) 3 år eller mere ved 46 års anciennitet.«

07. I § 26 i, stk. 11, § 26 j, stk. 10, og § 26 l, stk. 7, indsættes efter »stk. 1 og 2,«: »eller til en person omfattet af § 26 h, stk. 6, fylder 69 år,«.

08. I § 26 r, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »folkepensionsalderen«: »eller 6 år eller mindre fra 69 år for en person omfattet af § 26 h, stk. 6.«

09. I § 32 i, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, 3. pkt., indsættes efter »folkepensionsalderen«: », jf. dog stk. 5«.

010. I § 32 i indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. For personer omfattet af § 26 h, stk. 6, sker indberetningen kort før det tidspunkt, hvor der er 3 år, til personen fylder 69 år.«

011. I § 32 j, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Pensionsopgørelsen for personer omfattet af § 26 h, stk. 6, tillægges pensionsbeløb, som i overensstemmelse med den pågældende pensionsordnings aldersvilkår er udbetalt efter personens 60. år, men inden 3 år før personen fylder 69 år.««

[Teknisk ændring om anciennitet til tidlig pension]

Af *beskæftigelsesministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af ALT):

Til § 2

4) I den under *nr. 1* foreslåede § 84 b ændres i *stk. 1* »(afløsningsbeløb),« til: »(afløsningsbeløb)«, og i *stk. 2, 2. pkt.*, indsættes efter »stk. 1,«: »nr. 1,«.

[Lovteknisk rettelse]

5) I den under *nr. 1* foreslåede § 84 c ændres i *stk. 1* »(afløsningsbeløb),« til: »(afløsningsbeløb)«, og fire steder ændres »den efterladte« til: »efterladte«, og i *stk. 2, 2. pkt.*, indsættes efter »stk. 1,«: »nr. 1,«.

[Lovteknisk rettelse]

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af et *mindretal* (ALT og DF):

Ny paragraf

6) Efter § 3 indsættes:

»§ 01

I lov om vederlag og pension m.v. for ministre, jf. lovbekendtgørelse nr. 939 af 16. juni 2017, som ændret ved lov nr. 1579 af 27. december 2019, lov nr. 2069 af 21. december 2020, lov nr. 2609 af 28. december 2021 og lov nr. 1775 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 2-5.

2. I § 4, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 3, nr. 3« til: »stk. 2, nr. 3«.

[Mulighed for valg af tidligere udbetaling af pension til ministre ophæves]

Ny paragraf

7) Efter § 3 indsættes:

»§ 02

I lov om valg til Folketinget, jf. lovbekendtgørelse nr. 1380 af 5. december 2024, som ændret ved § 18 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. § 110, stk. 3 og 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 3.

[Mulighed for valg af tidligere udbetaling af pension til folketingsmedlemmer ophæves]

Til § 4

8) Efter stk. 1 indsættes:

»Stk. 01. Ophævelsen af § 4, stk. 2, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, jf. denne lovs § 01, nr. 1, har ikke virkning for ministre, hvis udbetaling af pension efter disse bestemmelser er igangsat før den 31. december 2025.«

[Virkningsregel for den foreslåede ændring, jf. ændringsforslag nr. 6]

9) Efter stk. 1 indsættes:

»Stk. 02. Bestemmelsen i § 4, stk. 1, 2. pkt., i lov om vederlag og pension m.v. for ministre finder tillige anvendelse for funktionstid som minister før den 1. juni 2017, medmindre udbetaling af ministerpension er igangsat før den 31. december 2025.«

[Afskaffelse af tidlig pensionsudbetaling også for pension optjent på baggrund af ministerperioder før den 1. juni 2017]

10) Efter stk. 1 indsættes:

»Stk. 03. Ophævelsen af § 110, stk. 3 og 4, i lov om valg til Folketinget, jf. denne lovs § 02, nr. 1, har ikke virkning for folketingsmedlemmer, hvis udbetaling af egenpension efter disse bestemmelser er igangsat før den 31. december 2025.«

[Virkningsregel for den foreslåede ændring, jf. ændringsforslag nr. 7]

11) Efter stk. 1 indsættes:

»Stk. 04. Bestemmelsen i § 110, stk. 1, 2. pkt., i lov om valg til Folketinget finder tillige anvendelse for medlemsperioder før den 1. juni 2017, medmindre udbetaling af pension er igangsat før den 31. december 2025.«

[Afskaffelse af tidlig pensionsudbetaling også for pension optjent på baggrund af medlemsperioder før den 1. juni 2017]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Det foreslås at ændre lovforslagets titel som en konsekvens af ændringsforslag nr. 6 og 7, hvor der foreslås ændringer i lov om vederlag og pension m.v. for ministre og lov om valg til Folketinget.

Til nr. 2

Formålet med ændringsforslaget er at sikre bedre rammer for personer, der har haft et langt og ofte fysisk og psykisk belastende arbejdsliv. Personer, der har haft et hårdt arbejdsliv, er i større risiko for at blive syge, før de når pensionsalderen. Seniorpensionsordningen er ikke tilstrækkeligt dækkende, men den griber mange, som er for syge til at arbejde, da den forudsætter en vis grad af nedslidning og funktionsnedsættelse. Stemmer man for lovforslaget uden ændringer, accepterer man også en højere folkepensionsalder uden at sikre en reel forbedring for dem, der ikke kan holde til arbejdslivet så længe. Derfor foreslås det at afkoble seniorpensionsordningens alderskrav fra folkepensionsalderen, så syge og nedslidte kan få adgang til en værdig tilbage-trækning tidligere.

Det foreslås, at seniorpensionsordningen for personer, der er født den 1. januar 1971 eller senere, ikke skal være koblet til folkepensionsalderen, som jf. lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås ændret til 70 år.

For seniorpensionsordningen vil det betyde, at personer, der er født den 1. januar 1971 eller senere, tidligst vil kunne tilkendes seniorpension fra det fyldte 63. år og dermed vil kunne modtage seniorpension i mere end 6 år, hvis betingelserne for seniorpension i øvrigt er opfyldt.

Når det tidligste tidspunkt for modtagelse af seniorpension dermed fastlåses, vil det have den virkning, at den maksimale periode med seniorpension med den foreslåede forhøjelse af folkepensionsalderen vil stige til 7 år og vil fremover stige i takt med en eventuel fremtidig yderligere forhøjelse af folkepensionsalderen.

Det vurderes, at ændringen vil forværre den strukturelle saldo og reducere arbejdsudbuddet.

Til nr. 3

For forslagsstillerne er det afgørende at beskytte dem, der har haft de længste arbejdsliv, og som har tjent samfundet gennem mange år. Med nærværende lovforslag risikerer disse borgere at få forringet deres ret til tidlig pension. Lovforslaget betyder nemlig ikke kun, at folkepensionsalderen hæves – det medfører også, at alderskravet for tildeling af tidlig pension hæves. Det er urimeligt og uretfærdigt over for de mennesker, der har slidt et langt liv på arbejdsmarkedet, og som har brug for en værdig tilbagetrækning. Derfor foreslås det med ændringsforslaget at afkoble retten til tidlig pension fra stigningen i folkepensionsalderen, så de mest nedslidte stadig kan gå tidligere på pension.

Ved lovforslagets § 1, nr. 1, er det foreslået, at § 1 a, stk. 1, nr. 7, ophæves, og i stedet indsættes:

»7) 69 år for personer, der er født i perioden fra den 1. januar 1967 til den 31. december 1970.

8) 70 år for personer, der er født efter den 31. december 1970.«

Det foreslås, at ordningen om ret til tidlig pension for personer, der er født den 1. januar 1971 eller senere, ikke skal være koblet til folkepensionsalderen, som i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås ændret til 70 år.

For så vidt angår retten til tidlig pension, vil det betyde, at personer, der er født den 1. januar 1971 eller senere, har

ret til tidlig pension fra det fyldte 66. år, hvis betingelserne for tidlig pension i øvrigt er opfyldt.

Når det tidligste tidspunkt for ret til tidlig pension dermed fastlåses, vil det have den virkning, at den maksimale periode med tidlig pension med den foreslåede forhøjelse af folkepensionsalderen vil stige til op til 4 år, og fremover vil den stige i takt med en eventuel fremtidig yderligere forhøjelse af folkepensionsalderen.

Det foreslås, at ancienniteten for en person, der er født den 1. januar 1971 eller senere, vil følge den gældende bestemmelse for personer, der er født i perioden fra den 1. januar 1969 til og med den 31. december 1970, således at 1 års tidlig pension opnås ved 44 års anciennitet, 2 års tidlig pension opnås ved 45 års anciennitet, og 3 års tidlig pension opnås ved 46 års anciennitet. For personer, der, som følge af at alderen for tidlig pension fastlåses, samtidig med at folkepensionsalderen forhøjes, og som dermed vil kunne opnå yderligere ret til tidlig pension, vil anciennitetskravet være fastlåst til 46 år, uanset om personen opnår ret til mere end 3 års tidlig pension.

Som konsekvens af den foreslåede udvidelse af ret til tidlig pension vil det tidspunkt skulle flyttes, hvor pengeinstitutter, livsforsikringsselskaber, pensionskasser m.v. og offentlige myndigheder, der forvalter pensionsordninger, indberetter værdien af pensionsrettigheder. Efter gældende regler indberetter de nævnte institutioner værdien af pensionsrettigheder kort før det tidspunkt, hvor personen har 3 år til folkepensionsalderen. Det foreslås ændret for personer, der er født den 1. januar 1971 eller senere, til kort før det tidspunkt, hvor der er 3 år, til personen fylder 69 år.

Endelig foreslås det som konsekvens af den foreslåede ændring af retten til tidlig pension, at pensionsopgørelsen for personer, der er født den 1. januar 1971 eller senere, tillægges pensionsbeløb, som i overensstemmelse med den pågældende pensionsordnings aldersvilkår, er udbetalt efter personens 60. år, men inden 3 år før personen fylder 69 år.

Det vurderes, at ændringen vil forværre den strukturelle saldo og reducere arbejdsudbuddet.

Til nr. 4 og 5

Der er tale om lovtekniske rettelser og sproglige præciseringer i de foreslåede §§ 84 b og 84 c, jf. lovforslagets § 2, nr. 1.

Det foreslås i § 84 b, stk. 1, og § 84 c, stk. 1, at fjerne kommaet efter »(afløsningsbeløb)«, da det med kommaet vil fremstå som en indskudt sætning. Dette kan give det indtryk, at retten til at få forlænget erstatningen for tab af erhvervsevne og erstatningen for tab af forsørger gælder indtil den måned, hvor tilskadekomne og efterladte når folkepensionsalderen. Den korrekte forståelse af sætningen er, at tilskadekomne og efterladte samlet kompenseres med henholdsvis erstatning og engangsbeløb (afløsningsbeløb) indtil udgangen af den måned, hvor tilskadekomne og efterladte når folkepensionsalderen, som følge af retten til at få forlænget erstatningen. Ved at fjerne kommaet bliver dette tydeligt.

Derudover foreslås det at præcisere henvisningen til stk. 1 i § 84 b, stk. 2, 2. pkt., og i § 84 c, stk. 2, 2. pkt., så der henvises til stk. 1, nr. 1.

Endelig foreslås en korrekturretelse i § 84 c, stk. 1, hvor »den efterladte« fire steder ændres til »efterladte«. Ændringen foreslås af hensyn til en ensartet sprogbrug.

Til nr. 6 og 8

Forslagsstillerne finder det dybt urimeligt, at ministre kan gå tidligere på pension end almindelige borgere – særlig i en tid, hvor det politiske flertal vil tvinge folk med lange og ofte fysisk og psykisk nedslidende arbejdsliv til at blive længere på arbejdsmarkedet. Det er et demokratisk og socialt paradoks, at de samme politikere, som vedtager at hæve pensionsalderen for almindelige lønmodtagere, selv nyder godt af mere lempelige pensionsvilkår. Det underminerer tilliden til systemet. Hvis man vil kræve mere af dem, der har knoklet hele livet, skal man også være villig til at stille samme krav til sig selv.

Det fremgår af § 4, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 939 af 16. juni 2017 om vederlag og pension m.v. til ministre, at en forhenværende minister, der ikke er omfattet af overgangsordninger om pensionsudbetalingstidspunkter, kan vælge at få pensionen udbetalt før folkepensionsalderen, dog tidligst fra pensionsudbetalingsalderen, mod et førtidspensionsfradrag efter de regler, der gælder for tjenestemænd i staten.

Det fremgår endvidere, at hvis en forhenværende minister, der er omfattet af overgangsordninger med hensyn til pensionsudbetalingstidspunkt og tillige har optjent ministerpension, der skal udbetales fra folkepensionsalderen, vælger førtidsalderspensionering, beregnes det førtidspensionsfradrag, der er nævnt i § 4, stk. 2, 1. pkt., af den samlede pension fra det første pensionsudbetalingstidspunkt.

Det fremgår af § 2, stk. 2, i lov nr. 1095 af 29. december 1999 om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre (Ændring vedrørende vederlag, eftervederlag og egenpension m.v.), at ministerpension, der er optjent ved funktionstid før den 1. januar 2000, kan udbetales, fra den 1. i måneden efter den pågældende forhenværende minister ikke længere er berettiget til ministereftervederlag.

Det fremgår desuden af § 19, stk. 7, i lov nr. 1587 af 20. december 2006 om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og forskellige andre love (Ændringer som følge af gradvis forhøjelse af efterløn- og folkepensionsalderen m.v.), at ministerpension, der er optjent ved funktionstid i perioden den 1. januar 2000 til den 31. december 2006, kan udbetales, fra den 1. i måneden efter at vedkommende er fyldt 60 år.

Det fremgår endvidere af § 4, stk. 1, 2. pkt., i lovbekendtgørelse nr. 832 af 7. juli 2015, at ministerpension, der er optjent ved funktionstid fra den 1. januar 2007 til den 31. maj 2017, udbetales, efter at den pågældende har nået efterlønssalderen. Efterlønssalderen følger af § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og varierer afhængigt af den pågældendes fødselsår.

Det fremgår desuden af § 4, stk. 1, 2. pkt., i lovbekendtgørelse nr. 939 af 16. juni 2017 om vederlag og pension m.v.

til ministre, at ministerpension, der er optjent ved funktionstid fra den 1. juni 2017, kan udbetales, efter at den pågældende har nået folkepensionsalderen. Folkepensionsalderen følger af § 1 a i lov om social pension og varierer afhængigt af den pågældendes fødselsår.

Det foreslås, at en forhenværende minister fremadrettet ikke kan vælge at få ministerpensionen udbetalt før folkepensionsalderen mod et førtidspensionsfradrag efter de regler, der gælder for tjenestemænd i staten, uanset at vedkommende har funktionstid som minister før den 1. juni 2017.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ministerpension udbetales, fra den 1. i måneden efter at vedkommende har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov, medmindre udbetaling af ministerpension er igangsat før lovens ikrafttrædelse.

Til nr. 7 og 10

Forslagsstillerne finder det dybt urimeligt, at folketingsmedlemmer kan gå tidligere på pension end almindelige borgere i en tid, hvor det politiske flertal lægger op til at ville tvinge folk med ofte lange fysisk og psykisk nedslidende arbejdsliv til at blive længere på arbejdsmarkedet. Det er et demokratisk problem, at de samme politikere, som vedtager at hæve pensionsalderen for almindelige lønmodtagere, selv nyder godt af mere lempelige pensionsvilkår. Det underminerer tilliden til systemet. Hvis man vil kræve mere af dem, der har knoklet hele livet, skal man også være villig til at stille samme krav til sig selv.

Ifølge § 110, stk. 1, i lov om valg til Folketinget er et folketingsmedlem berettiget til egenpension, når medlemmet i én eller flere perioder har været medlem af Folketinget i mindst 1 år. Pensionen ydes fra udløbet af det tidsrum, for hvilket der er udbetalt grundvederlag, såfremt den pågældende på dette tidspunkt har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, og ellers fra den dag, hvor medlemmet opnår denne alder. Medlemmer af Folketinget er således som udgangspunkt omfattet af de stigninger i pensionsalderen, som følger af lovforslagets § 1.

Ifølge § 110, stk. 3, i lov om valg til Folketinget kan et tidligere folketingsmedlem imidlertid vælge at få egenpensionen udbetalt før folkepensionsalderen, dog tidligst fra vedkommendes pensionsudbetalingsalder, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a. Pensionsudbetalingsalderen er 3 år før folkepensionsalderen. Vælger et medlem at få fremrykket pensionsudbetalingen, medfører det dog et fradrag i pensionen, jf. § 110, stk. 4, i lov om valg til Folketinget. Ændringsforslaget indebærer, at folketingsmedlemmers mulighed for at vælge en fremrykket udbetaling af egenpension mod et fradrag ophæves. Ophævelsen af § 110, stk. 3 og 4, træder i kraft sammen med de øvrige ændringer den 31. december 2025. Det foreslås, at ophævelsen ikke får virkning for folketingsmedlemmer, hvis udbetaling af egenpension efter disse bestemmelser er igangsat før den 31. december 2025.

Til nr. 9

Det foreslås, at ministeregenpension tillige udbetales, fra den 1. i måneden efter at vedkommende har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, for funktionstid som minister før den 1. juni 2017, medmindre udbetaling af ministerpension er igangsat før den 31. december 2025.

Til nr. 11

Ifølge § 110, stk. 1, i lov om valg til Folketinget er et folketingsmedlem berettiget til egenpension, når medlemmet i én eller flere perioder har været medlem af Folketinget i mindst 1 år. Pensionen ydes fra udløbet af det tidsrum, for hvilket der er udbetalt grundvederlag, såfremt den pågældende på dette tidspunkt har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, og ellers fra den dag, hvor medlemmet opnår denne alder.

De gældende regler om udbetalingstidspunktet for egenpension til folketingsmedlemmer trådte i kraft den 23. maj 2017 og fik virkning for udbetaling af egenpension optjent på grundlag af medlemsperioder fra den 1. juni 2017. For udbetaling af egenpension optjent på grundlag af medlemsperioder til og med den 31. maj 2017 finder de hidtil gældende regler anvendelse. Egenpension optjent i perioden den 1. januar 2007 til den 31. marts 2017 vil blive udbetalt, når det tidligere medlem når efterlønsalderen. Egenpension optjent før den 1. januar 2007 vil blive udbetalt, når det pågældende medlem fylder 60 år.

Ændringsforslaget indebærer, at forhøjelsen af alderen, hvorfra egenpension kan udbetales, også kommer til at gælde for egenpension optjent ved medlemsperioder før den 1. juni 2017. Dog foreslås det, at denne ændring ikke skal have virkning, hvis udbetalingen af egenpension er begyndt før lovens ikrafttræden den 31. december 2025. Den foreslåede bestemmelse medfører, at tidligere overgangsregler fra de nævnte ændringer i 2007 og 2017 ikke længere finder anvendelse.

Den foreslåede udskydelse af udbetalingstidspunktet for optjent egenpension vil efter omstændighederne kunne udgøre et ganske intensivt indgreb i rettigheder, der nyder beskyttelse af grundlovens § 73. Ændringsforslaget vil således kunne indebære et ekspropriativt indgreb (»afståelse«) omfattet af grundlovens § 73, hvilket vil udløse fuldstændig erstatning. Det vil afhænge af en konkret vurdering, som henhører under domstolene.

5. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 26. februar 2025 og var til 1. behandling den 22. april 2025. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Beskæftigelsesudvalget.

Oversigt over lovforslagets sagsforløb og dokumenter

Lovforslaget og dokumenterne i forbindelse med udvalgsbehandlingen kan læses under lovforslaget på Folketingets hjemmeside www.ft.dk.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 4 møder.

Høringssvar

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og beskæftigelsesministeren sendte den 6. december 2024 dette udkast til udvalget, jf. BEU alm. del – bilag 68. Den 26. februar 2025 sendte beskæftigelsesministeren høringssvarene og et høringsnotat til udvalget. Den 3. marts 2025 sendte beskæftigelsesministeren supplerende høringssvar og høringsnotat til udvalget.

Bilag

Under udvalgsarbejdet er der omdelt 16 bilag på lovforslaget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har under udvalgsarbejdet modtaget 7 skriftlige henvendelser om lovforslaget.

Deputationer

Udvalget har under udvalgsarbejdet modtaget 6 deputationer, der mundtligt har redegjort for deres holdning til lovforslaget.

Samråd

Udvalget har stillet 1 spørgsmål til beskæftigelsesministeren til mundtlig besvarelse, som beskæftigelsesministeren har besvaret i et åbent samråd med udvalget den 7. maj. Ministeren har efterfølgende sendt udvalget det talepapir, der dannede grundlag for ministerens besvarelse af spørgsmålet.

Spørgsmål

Udvalget har under udvalgsarbejdet stillet 32 spørgsmål til beskæftigelsesministeren til skriftlig besvarelse, som ministeren har besvaret.

Bjarne Laustsen (S) Bjørn Brandenborg (S) Henrik Møller (S) Jens Joel (S) Kasper Roug (S) Thorkild Holmboe-Hay (S) Frederik Vad (S) Thomas Monberg (S) Thomas Skriver Jensen (S) fmd. Christoffer Aagaard Melson (V) Louise Elholm (V) Hans Andersen (V) Kim Valentin (V) nfmd. Karin Liltorp (ALT) Nanna W. Gotfredsen (M) Charlotte Munch (DD) Betina Kastbjerg (DD) Sølbjørg Jakobsen (LA) Steffen Larsen (LA) Dina Raabjerg (KF) Frederik Bloch Münster (KF) Dennis Flydtkjær (DD) Nick Zimmermann (DF) Karsten Hønge (SF) Sigurd Agersnap (SF) Kirsten Normann Andersen (SF) Victoria Velasquez (EL) Samira Nawa (RV) Torsten Gejl (ALT)

Borgernes Parti, Naleraq, Inuit Ataqatigiit, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Socialdemokratiet (S)	50	Radikale Venstre (RV)	6
Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	23	Alternativet (ALT)	6
Danmarksdemokraterne – Inger Støjberg (DD)	16	Borgernes Parti – Lars Boje Mathiesen (BP)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	15	Naleraq (N)	1
Liberal Alliance (LA)	15	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Moderaterne (M)	12	Sambandsflokkurin (SP)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	10	Javnaðarflokkurin (JF)	1
Enhedslisten (EL)	9	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	5
Dansk Folkeparti (DF)	7		